

Tjarda

Tjarda

Jan Bats

ISBN: 9789464856880

© Jan Bats

Inhoud

1. Charlie 7
2. Charlie en Tejo 25
3. Charlie en Tjarda 39
4. Tjarda en Eva 67
5. Tjarda en Tejo en Eva 80

Nawoord 86

1. Charlie

Waarin onze held naar aanleiding van klachten gedwongen wordt aan zijn houding te gaan werken.

Over corporate targets en persoonlijke voornaamwoorden.

Charlie staarde geschrokken naar de e-mail die hij zojuist van het hoofdkantoor had ontvangen. Hij herlas de tekst drie keer maar de boodschap bleef telkens hetzelfde.

‘Naar aanleiding van klachten van klanten en op basis van eigen observaties wordt u geacht de cursus ‘SEXSPEAK’ te gaan volgen. Het geen gehoor geven aan deze oproep zal resulteren in het onmiddellijk en onherroepelijk beëindigen van uw dienstverband.’

Charlie dacht terug aan de paar klanten die hij de afgelopen maanden in zijn beddenwinkel had gehad. Nou ja, zijn beddenwinkel. Dat klonk altijd alsof het zijn eigendom was terwijl hij natuurlijk gewoon filiaalchef was. En zelfs dat niet eens officieel. Vanwege tegenvallende verkopen was de echte filiaalchef overgeplaatst en moest hij – als enige verkoper – alle taken van de filiaalchef erbij

nemen. “Het is zo rustig, die doe je er gemakkelijk naast” hadden ze op het hoofdkantoor gezegd.

Voor Charlie maakte het niet veel uit. Hij kon nu de hele dag in het super-de-luxe kantoor van de filiaalchef zitten terwijl hij af en toe door het glaswerk naar de winkel keek of er misschien verdwaalde klanten waren.

Op een dag waren twee mannen hand in hand binnen gekomen. Charlie had ze bijna een uur lang alle bedden en matrassen laten zien, de verschillende soorten matrassen toegelicht, ze overal laten proefliggen en zelfs cappuccino voor ze gemaakt met het luxe koffieapparaat dat eigenlijk alleen voor de filiaalchef bestemd was.

Toen hij op een gegeven moment met de één stond te praten, zag hij uit zijn ooghoek de ander stiekem foto's maken van de etiketten. Charlie wist wel wat dat betekende: mensen maakten steeds vaker foto's van de merknamen en zochten dan op internet goedkopere varianten op. Al zijn voorwerk, het deskundige advies en de vriendelijke woorden werden zomaar weggewoven en hij had weer een uur voor niets staan praten.

De omzet leed hier natuurlijk onder en het hoofdkantoor was not amused.

Charlie had de mannen weggestuurd en iets van “flikker op eikels” geroepen. Kennelijk waren ze

geschrokken van het woord ‘eikels’ want ze hadden een klacht ingediend.

De volgende ochtend vroeg hing het hoofd HRM al zierend aan de lijn. Charlie had nog geprobeerd het te bagatelliseren (“wat een mietjes zeg als ze niet eens tegen het woord ‘eikel’ kunnen”) maar maakte het daarmee voor zichzelf alleen maar erger.

Er werden twee managers ingevlogen. Twee jonge kerels in pakken die zijn kantoor inpikten en de hele dag aan het overleggen waren. Ze tikten op het raam als ze zagen dat Charlie eventjes neerslachtig op een bedrand was gaan zitten. Elke dag werd er aan het einde van de middag geëvalueerd in een bila met afwisselend één van de heren.

“Wij willen jou in je kracht zetten Charlie” zeiden ze dan steevast alsof ze het hadden afgesproken. “Dit dagelijks klankborden doen we voor jou zodat jij aangehaakt kan blijven bij onze mission.”

Charlie werd er niet blijer van. Niet alleen begreep hij die jonge gasten soms nauwelijks als ze bijvoorbeeld “iets tegen hem aan wilden houden” maar het zorgde voor een gespannen sfeer. Het management eiste van de taskforce - die twee jongens - dat zij ervoor zorgden dat het companygedragen businessmodel echt voor